

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

MARTIN JACOBSON

Born 1978, Sweden.

Lives and works in Stockholm, Sweden.

MARTIN JACOBSON

In his paintings, Martin Jacobson explores the underlying parts of the human psyche. Perceiving dreams, myths and archetypal images as a door into a shared human consciousness, Jacobson's imagery can be read as an associative stream generating from these shared experiences. Starting from existing imagery, he searches for motifs that, at the same time, are perceived as both new and old, familiar and unknown. Fiction and reality meet in his scenographic world where, just as on stage, the dual nature of beauty is allowed to be both seductive and repulsive.

Through the years, he has developed a certain mannerism of his own, standing by his choice even in times when the human psyche as a subject matter and figurative painting have been considered out of date. His works range from an intimate to a monumental scale and have been exhibited at numerous solo and group exhibitions, both in Scandinavia and internationally.

Since his graduation from Malmö Art Academy (Malmö, Sweden) in 2005, Martin Jacobson's recent projects include extensive solo exhibitions at Varbergs konsthall (Varberg, Sweden) and at Vandalorum (Värnamo, Sweden). His set design with monumentally scaled paintings, originally made for a stage show, were also presented at Wanås Konst in Sweden in 2021.

Other exhibitions include *Martin Jacobson: Excursions* at the Nordic Watercolour Museum (Skärhamn, Sweden), *Martin Jacobson: The Traveller's Guide to the Other Side* at La Conservera (Murcia, Spain) and *The Collectors*, curated by Elmgreen & Dragset in the Danish Pavilion at the 2009 Venice Biennale.

Selected Solo Exhibitions

- 2026** *See the Sights*, Andréhn-Schiptjenko, Paris, France.
- 2025** *Souvenirs*, Katrineholms konsthall, Katrineholm, Sweden.
- 2024** *Martin Jacobson: A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden.
- 2019** *Med Omnejd*, Vandalorum, Värnamo, Sweden.
- 2015** Norrtälje Konsthall, Norrtälje, Sweden.
- 2013** The Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden.
- 2011** *The Traveller's Guide to the Other Side*, La Conservera, Centro de Arte Contemporaneo, Sala Verónicas, Murcia, Spain.

Selected Group Exhibitions

- 2026** *Best in Show*, Östergötlands museum, Linköping, Sweden.
- 2021** Wanås Konst, Wanås, Knislinge, Sweden.
- 2019** *Grannskap – Ur Museets Samling*, Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden.
- 2017-18** *If You Don't Like Art, Goodbye, Fuck Off, Go Home – Art from Nordic Contemporary Art Collection – NoCo*, curated by Göran Christenson, Hämeenlinna Art Museum, Finland; Vestfossen Kunstlaboratorium, Vestfossen, Norway.
- 2015** *Don't Shoot the Painter. Paintings from UBS Art Collection*, GAM – Galleria d'Arte Moderna di Milano, Milano, Italy.
- 2009** *The Collectors*, curators: Elmgreen & Dragset, Danish and Nordic Pavilions, 53rd Venice Biennale, Venice, Italy.

Public collections

- Malmö Konstmuseum, Malmö, Sweden.
- The Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden.
- The National Public Art Council / Statens Konstråd, Sweden.
- Norrtälje Konsthall, Norrtälje, Sweden.
- Norrtälje kommun, Norrtälje, Sweden.
- Region Skåne, Sweden.
- Region Östergötland, Sweden.
- Stockholm County Council, Sweden.
- UBS Art Collection.
- Varbergs kommun, Varberg, Sweden.
- Västra Götalandsregionen, Sweden.
- Värnamo kommun, Värnamo, Sweden.
- Östergötlands museum, Linköping, Sweden.

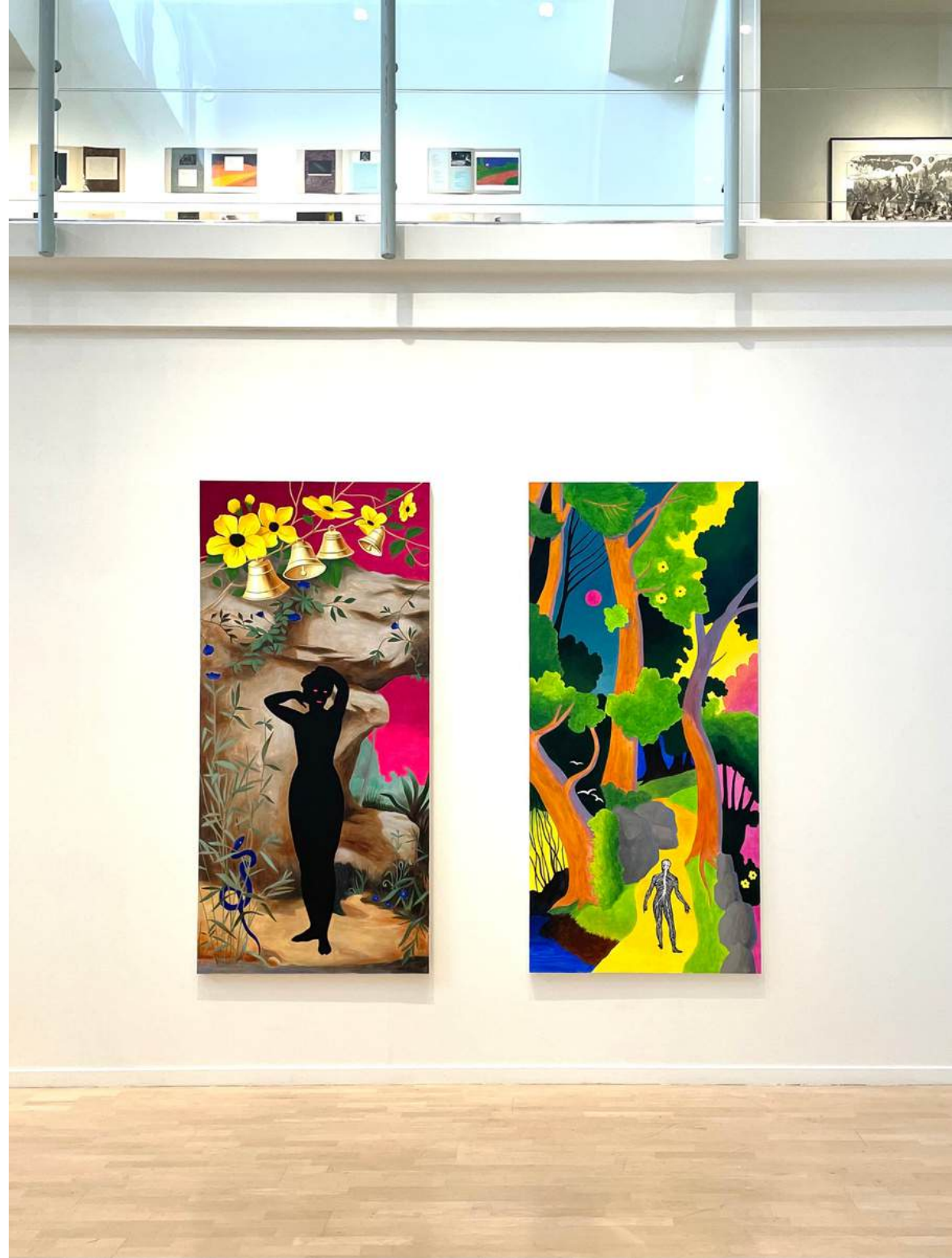
Martin Jacobson

Installation view, *Souvenirs*, Katrineholm konsthall, Katrineholm, Sweden, 2025

Martin Jacobson

Installation view, *Souvenirs*, Katrineholm konsthall,
Katrineholm, Sweden, 2025

Martin Jacobson

Installation view, *Souvenirs*, Katrineholm konsthall,
Katrineholm, Sweden, 2025

Martin Jacobson

Installation view, *Souvenirs*, Katrineholm konsthall,
Katrineholm, Sweden, 2025

Martin Jacobson

Installation view, *Portraits & Silhouettes*, Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2025

Martin Jacobson

Installation view, Paris+ par Art Basel, Paris, France, 2024

Martin Jacobson

My Future Home IV, 2024

Oil on canvas

210 x 120 cm

(82 5/8 x 47 1/4 in.)

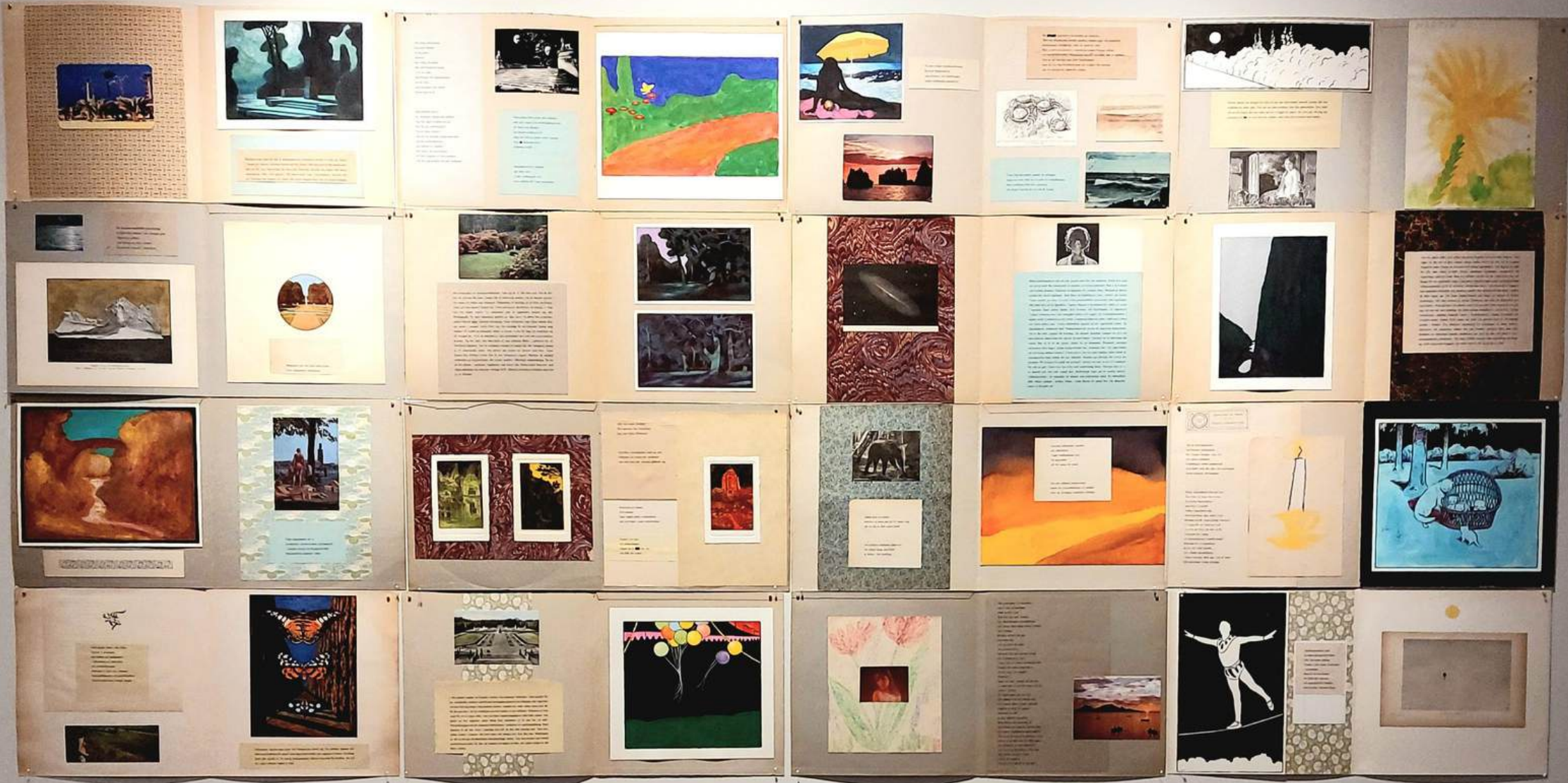

Martin Jacobson
Magdalene III, 2024
Oil on canvas
210 x 120 cm
(82 5/8 x 47 1/4 in.)

Martin Jacobson

Installation view, *Återkomsten – 53 levande och döda konstnärer*, Östergötlands museum, Linköping, Sweden, 2024.

Martin Jacobson

Installation view, *Återkomsten - 53 levande och döda konstnärer*, Östergötlands museum, Linköping, Sweden, 2024.

Martin Jacobson

Installation view, *A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden, 2024

Martin Jacobson

Installation view, *A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden, 2024

Martin Jacobson

Installation view, *A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden, 2024

Martin Jacobson

Installation view, *A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden, 2024

Martin Jacobson

Installation view, *A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden, 2024

Martin Jacobson

Installation view, *A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden, 2024

Martin Jacobson

Galleri Arnstedt, Östra Karup, Sweden, 2023

Martin Jacobson

Galleri Arnstedt, Östra Karup, Sweden, 2023

Martin Jacobson

Galleri Arnstedt, Östra Karup, Sweden, 2023

Martin Jacobson

Installation view, Wanås Konst, Knislinge, Sweden, 2021

Martin Jacobson

Installation view, Wanås Konst, Knislinge, Sweden, 2021

Martin Jacobson

Installation view, Wanås Konst, Knislinge, Sweden, 2021

Martin Jacobson

Installation view, *The Garden is Open*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2020

Martin Jacobson

Installation view, *The Garden is Open*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2020

Martin Jacobson

Installation view, *The Garden is Open*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2020

Martin Jacobson

Installation view, *And Surroundings*, Vandatorum, Värnamo, Sweden, 2019

Martin Jacobson

Installation view, *And Surroundings*, Vandalorum, Värnamo, Sweden, 2019

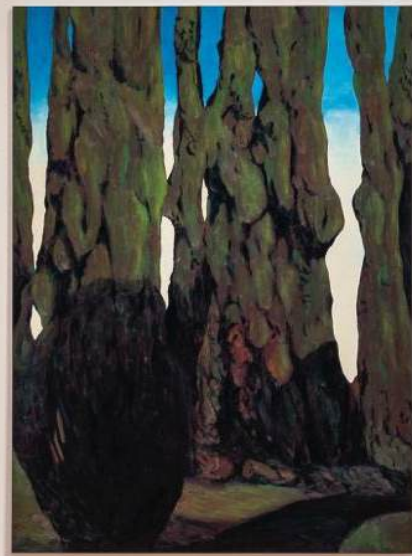

Martin Jacobson
Installation view, *And Surroundings*, Vandalorum, Värnamo, Sweden, 2019

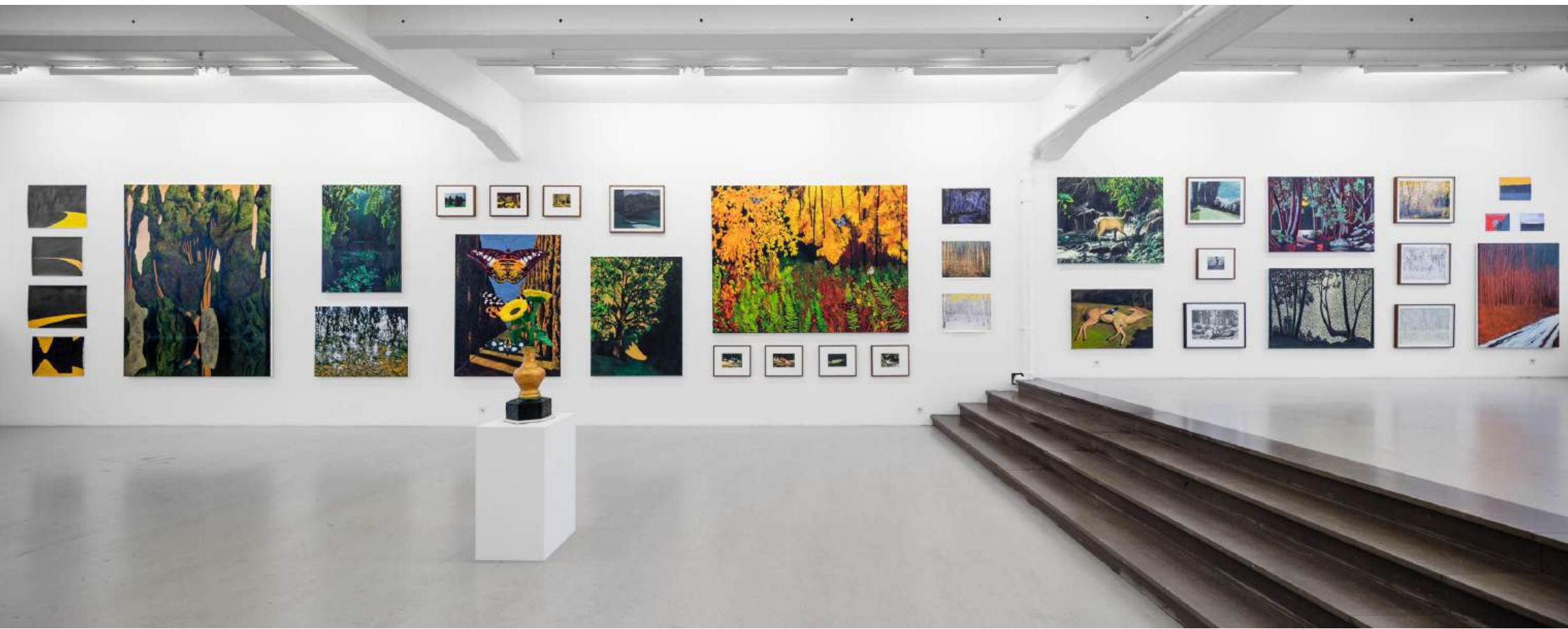
Martin Jacobson

Installation view, *And Surroundings*, Vandalorum, Värnamo, Sweden, 2019

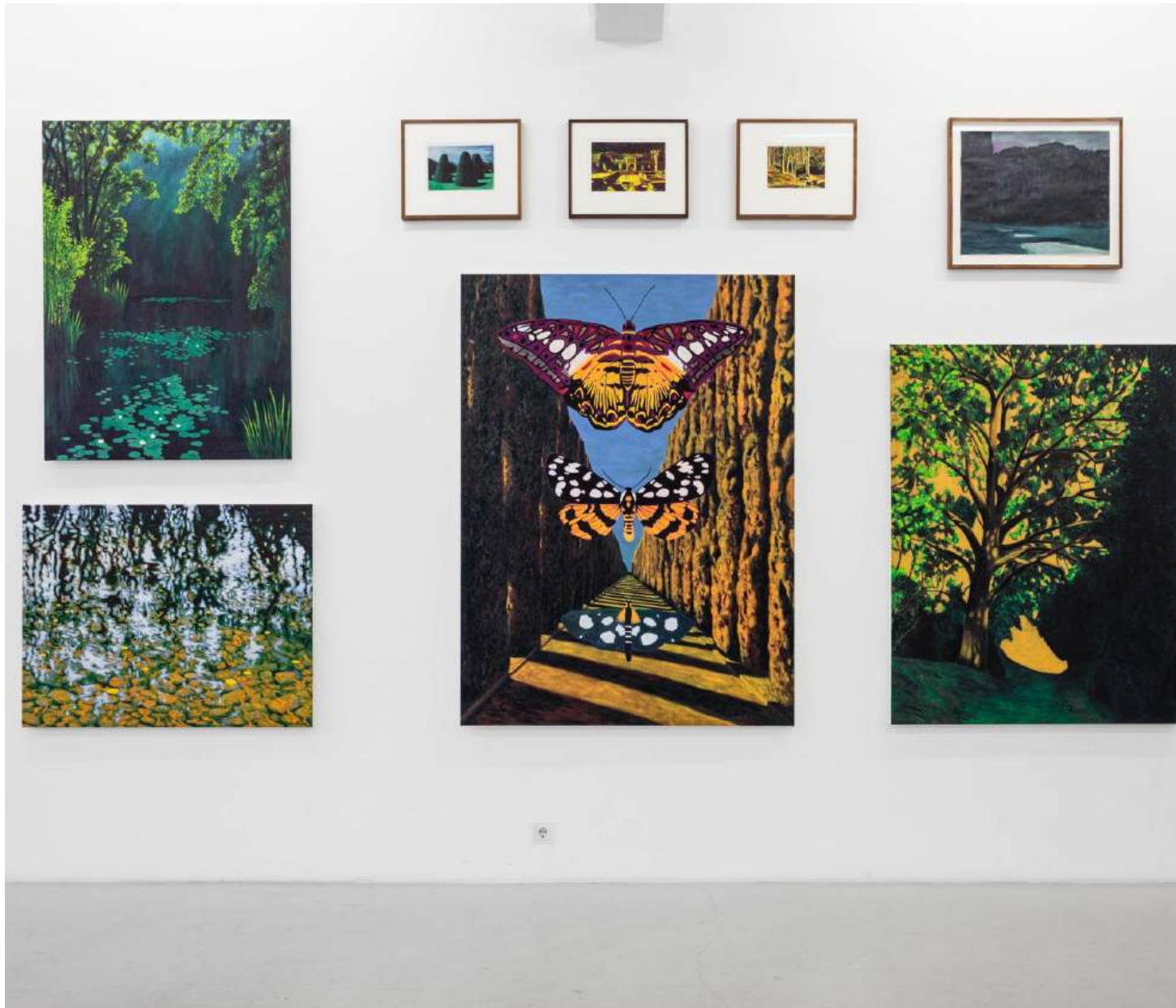
Martin Jacobson

Installation view, *And Surroundings*, Vandalorum, Värnamo, Sweden, 2019

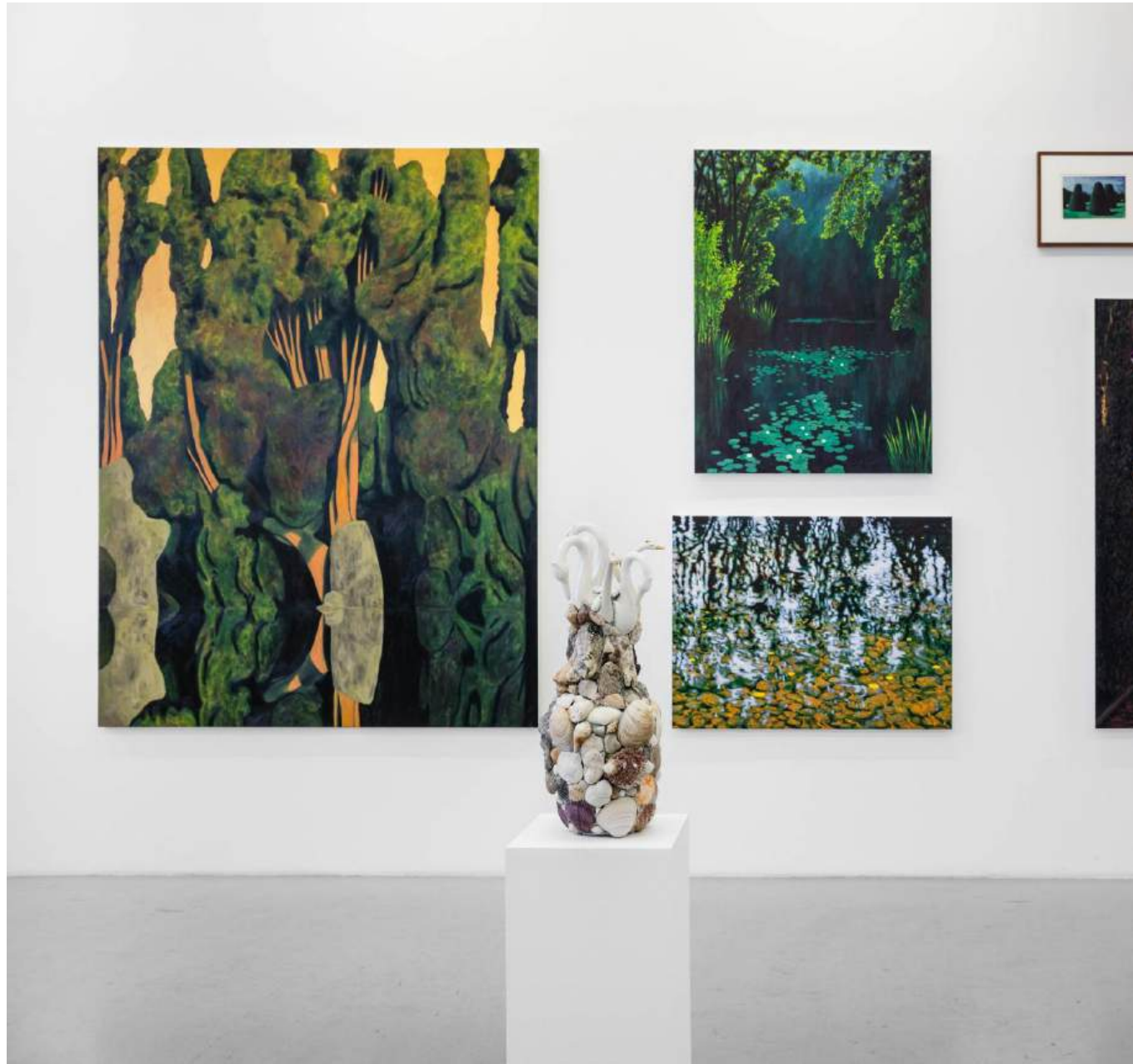
Martin Jacobson

Installation view, *The Exhibition*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2017

Martin Jacobson

Installation view, *The Exhibition*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2017

Martin Jacobson

Installation view, *The Exhibition*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2017

Martin Jacobson

Installation view, *The Exhibition*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2017

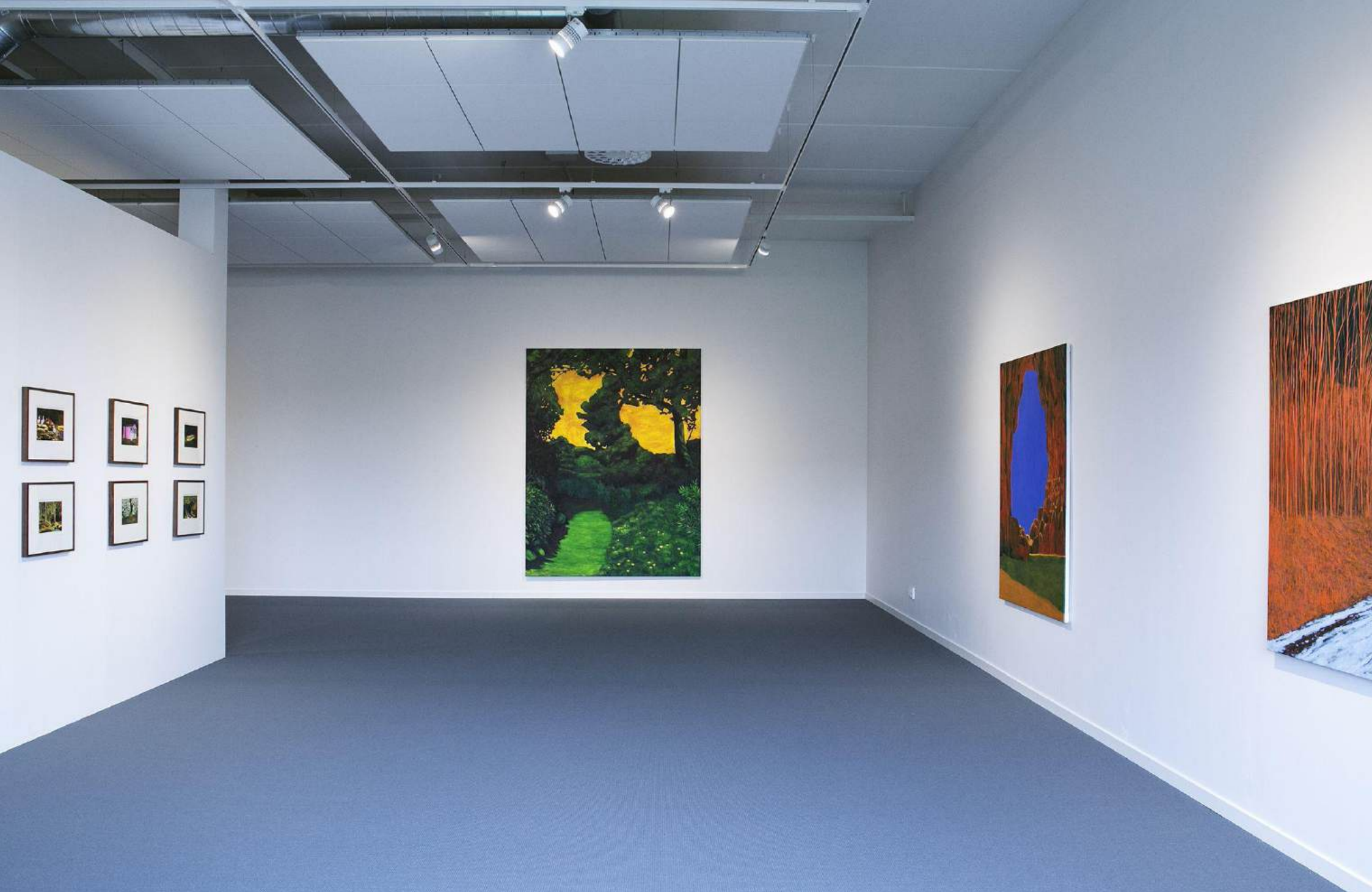
Martin Jacobson

Installation view, Norrtälje Konsthall, Norrtälje, Sweden, 2015

Martin Jacobson

Installation view, Norrtälje Konsthall, Norrtälje, Sweden, 2015

Martin Jacobson

Installation view, Norrtälje Konsthall, Norrtälje, Sweden, 2015

Martin Jacobson

Installation view, *Landscapes*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2014

Martin Jacobson

Installation view, *Landscapes*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2014

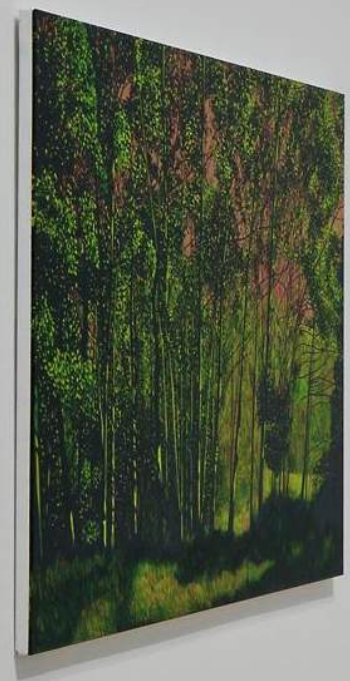
Martin Jacobson

Installation view, *Landscapes*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2014

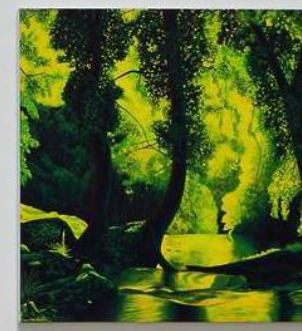

Martin Jacobson

Installation view, *Excursions*, The Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden, 2013

Excursions
2013

Martin Jacobson

Installation view, *Excursions*, The Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden, 2013

Martin Jacobson

Installation view, *The Traveller's Guide to the Other Side*, Centro de Arte Contemporaneo, Sala Verónicas, Murcia, Spain, 2011

Martin Jacobson

Installation view, *The Traveller's Guide to the Other Side*,
Centro de Arte Contemporaneo, Sala Verónicas, Murcia, Spain, 2011

Martin Jacobson
Installation view, 17th Biennale of Sydney, Sydney, Australia, 2010

Martin Jacobson

Installation view, *The Collectors*, Danish and Nordic Pavilions 53rd
Venice Biennale, Venice, Italy, 2009

Martin Jacobson

Installation view, *The Collectors*, Danish and Nordic Pavilions 53rd
Venice Biennale, Venice, Italy, 2009

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

MARTIN JACOBSON

Born 1978, Stockholm, Sweden

Lives and works in Stockholm, Sweden

Education

2000–2005 Malmö Art Academy, Malmö, Sweden.

1998–2000 Örebro Art College, Örebro, Sweden.

Solo Exhibitions

2026 *See the Sights*, Andréhn-Schiptjenko, Paris, France.

2025 *Souvenirs*, Katrineholm konsthall, Katrineholm, Sweden.

Portraits & Silhouettes, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2024 *Martin Jacobson: A Dream of Roses and Butterflies*, Varbergs konsthall, Varberg, Sweden.

2023 Duo exhibition with Olle Wärnbäck, Galleri Arnstedt, Östra Karup, Sweden.

2020 *The Garden is Open*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2019 *Med Omnejd*, Vandalorum, Värnamo, Sweden.

2017 *The Exhibition*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2015 Norrtälje Konsthall, Norrtälje, Sweden.

2014 *Landscapes*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2013 The Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden. *

2011 *The Traveller's Guide to the Other Side*, La Conservera, Centro de Arte Contemporaneo, Sala Verónicas, Murcia, Spain. *

2010 Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2008 Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.

2007 *Teckningar*, Galleri Ping-Pong, Malmö, Sweden.

2005 *Rerik*, Galleri Peep, Malmö, Sweden.

2003 Galleri Båstadgatan, Malmö, Sweden.

2002 Galleri Rotor, Göteborg, Sweden.

* catalogue

Group Exhibitions

2026 *Best in Show*, Östergötlands museum, Linköping, Sweden.

2024 *Återkomsten – 53 levande och döda konstnärer*, Östergötlands museum, Linköping, Sweden.

Inblick, Nora Art, Kvarteret Bryggeriet, Nora, Sweden.

2021 Wanås Konst, Wanås, Knislinge, Sweden.

1st Stockholm Painters' Salon, Candyland, Stockholm, Sweden.

2020 *Start*, Örebro konsthall, Örebro, Sweden.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

- 2019** *Grannskap – Ur Museets Samling*, Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden.
- 2018** *If You Don't Like Art, Goodbye, Fuck Off, Go Home – Art from Nordic Contemporary Art Collection – NoCo*, curated by Göran Christenson, Hämeenlinna Art Museum, Finland.
Group show, Trafo Kunsthall, Asker, Norway.
- 2017** *If You Don't Like Art, Goodbye, Fuck Off, Go Home – Art from Nordic Contemporary Art Collection – NoCo*, curated by Göran Christenson, Vestfossen Kunstlaboratorium, Vestfossen, Norway.
- 2015** *Don't Shoot the Painter. Paintings from UBS Art Collection*, GAM – Galleria d'Arte Moderna di Milano, Milano, Italy.
Vattenkonst – Ur Museets Samling, Nordiska Akvarellmuseet, Skärhamn, Sweden.
- 2011** Galeria Filomena Soares, Lisbon, Portugal.
Rendered: A Stark Unreal, Contemporary Art Galleries, University of Connecticut, USA.
Look into My Eyes, Mitterand + Cramer, Geneva, Switzerland.
- 2010** *Nordic Delight*, Institut Suédois à Paris, Paris, France.
17th Biennale of Sydney, Sydney, Australia.
- 2009** Edstrandska Stiftelsens Stipendiater, Malmö Konstmuseum, Malmö, Sweden.
The Collectors, Curators: Elmgreen & Dragset, Danish and Nordic Pavilions, 53rd Venice Biennale, Venice, Italy.
- 2008** *Re:tur*, Östergötlands Länsmuseum, Linköping, Sweden.
- 2007** Art Copenhagen, Copenhagen, Denmark.
Arnstedt & Kullgren, Båstad, Sweden.
Reflektioner av Rum, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
- 2006** Arnstedt & Kullgren, Båstad, Sweden
Hito Steyerl & Martin Jacobson, Signal, Malmö, Sweden.
- 2004** *Definitively Provisional*, Appendiks, Copenhagen, Denmark.

Grants

The Royal Swedish Academy of Arts' Axel Theofron Sandberg Award, 2021.
The Swedish Arts Grants Committee, 2010.
Edstrandska stiftelsens stipendium, 2009.
Arbetsstipendium, Konstnärsnämnden, 2007.
Nordiskt konstnärscenter i Dale's Artist in Residency program, 2006.

Miscellaneous

- 2019** Large-scale painted backdrops for Jonas Gardell's show *Queen of Fucking Everything*, Cirkus, Stockholm, Sweden.

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

Public Collections

Malmö Konstmuseum, Malmö, Sweden.

The Nordic Watercolour Museum, Skärhamn, Sweden.

The National Public Art Council / Statens Konstråd, Sweden.

Norrtälje Konsthall, Norrtälje, Sweden.

Norrtälje kommun, Norrtälje, Sweden.

Region Skåne, Sweden.

Region Östergötland, Sweden.

Stockholm County Council, Sweden.

UBS Art Collection.

Varbergs kommun, Varberg, Sweden.

Västra Götalandsregionen, Sweden.

Värnamo kommun, Värnamo, Sweden.

Östergötlands museum, Linköping, Sweden.

Jämmerdal men också trösterikt på Stockholms gallerier

Nu har Stockholms gallerier startat vårsäsongen. *Magnus Bons* har gjort en gallerirunda och ser hur livets vedermödor färgar av sig på konsten, samtidigt som utställningarna ändå ger hopp och tröst.

Jämmerdal står inristat i bröstet på ett av de små keramikporträtten som Harry Andersson visar på Saskia Neuman Gallery. Figuren har en sammanbiten min och reliefen av stora bokstäver avtecknar sig i den blankbruna glasyren.

Det är lätt att känna igen sig i vardagslivets vedermödor, under dessa mörka januaridagar, med en frånvarande sol och illavarslande presidentinstallation. Man påminns överallt om sakernas tillstånd under en vandring mellan utställningarna i Stockholmsgalleriernas säsongöppning.

Ett femtiotal av Anderssons figurer står uppradade på smala vägghyllor. Det är en effektiv presentation av ett rörande persongalleri, många med gemensamma drag och känslolägen. Som "All kinds of blue", översköld av mörkt blå glasyr, där titeln också vittnar om en skämtsamt inställning till konsten och den mänskliga belägenheten, mitt i eländet. På ett tragikomiskt sätt anspelar Andersson på sentimentaliteten hos porslinsfigurinen som genre.

Jag ser även likheter med Hills teckningar och filmregissören Dreyers klassiska Jeanne d'Arc. Det är något i blicken hos "En flyktig känsla på fest", en änglalik figur som verkar ha skådat ljuset.

Steget mellan Harry Anderssons lekfulla DIY-estetik och Britta Marakatt-Labbas utsökta broderier och applikationer på Galleri Helle Knudsen kan tyckas långt, men de förenas ändå i en strävan efter tydlighet. Även Marakatt-Labba presenterar prydligt bildernas många detaljer, om det så handlar om renarnas horn, trädens grenar eller om stjärnorna på himlen. Här finns en närmast pedagogisk verkan i hur stygnen, enkelt och varierat beskriver naturens former, på en förhållandevis liten yta.

Berättelsen rör sig dock fritt över den vidsträckt fjällvärlden. I galleriet dominerar mindre, fyrkantiga broderier, men här finns också några större karaktäristiskt avlånga landskapsbilder. Hon arbetar raffinerat med ljusskiftningar genom att lägga in infärgade tygremsor i bilden eller bygga vidare på textilens befintliga mönster. Och under allt sammans lyser alltid underlagets linne eller silke vitt som snö.

Människofigurer på Marakatt-Labba är små som knappåls-huvuden, här finns helt enkelt inte plats för individuella särdrag. I stället har hon utvecklat ett mästarekap genom stilisering och koncentration. Hon förtätar tid och rum, låter vardag och myt ligga skavfötters med rovdriften av miljön. Man får se noga efter var skiljelinjerna går.

I broderier som "Rötter" råder en stillhet som underlättar för olika verkligheter att flyta samman. Trädens rötter blir i underjorden till grenar och de levande samexisterar med tidigare generationer. Men att kretsloppet är hotat visar "Gåbna" (namnet på en fjällsameby) och flera andra bilder som skildrar den gröna omställningens framfart.

I Hans Isakssons tionde utställning hos Björkholmen finns verk som lika gärna kunde vara gjorda av Britta Marakatt-Labba. Och kanske blinkar han faktiskt till sin kollega, åtminstone i en landskapsbild där ett par smala tygremsor blir till berg och moln. Ett collage ur samma svit visar en spröd röd blomma som skjuter upp ur marken. Det vackert patinerade underlaget kommer från en målning som Isakson hittat på loppis och skrapat bort färgen på. Här kastas inget, allt tas om hand.

Så likheten med Marakatt-Labba är snarare en konsekvens av Isakssons egen, mer konceptuellt färgade metod. Därtill rötterna i norra Sverige, med barndomsminnen från mammas hus i Lainio, som han ärvt.

Isakssons verk växer organiskt ur de tidigare, och den som följt honom vet att apelsinskal och fotbollar funnits med länge. Här i utställningen "New/old" blir frukten till en orange sol som ligger och skvalpar vid horisonten i en bild. Landskapet inunder består av sexkanter från fotbollens innanmäte, och påminner om cellerna i en bikupa.

Materialets kretslopp bär berättelsen i hans allmer personligt färgade verk. "Spår" är en fascinerande illusorisk vy, där snön bär på avtryck som slingrar sig in i en skog. Kanske av träskorna som stöder den kroppsstora upprättstående målningen. Först riktigt nära inpå ser jag att träden består av remsor från trasmatior.

En förhållandevis jordnära och återhållen färgskala präglar verken i Harry Andersson, Britta Marakatt-Labba och Hans Isakssons utställningar. Den kan tyckas stå i bjärt kontrast till betydligt mer uppdrivna färger som flera andra konstnärer arbetar med i galleriernas säsongstart. Men trots detta går det ändå att hitta gemensamma utgångspunkter och teman.

Relationen mellan människa och natur får till exempel ytterligare belysning i Carl Boutards formsäkra teckningar i oljepastellkrita på Cecilia Hillström Gallery. Elegant skapar han slingrande former föreställande torra löv, realistiskt tecknade i svartvitt. Mot dessa vindlande figurer lägger hon effektivt mönstrade ytor i signalfärgerna grönt, gult och orange. En sorts visuell varning som ber om vår uppmärksamhet. Utställningens titel "Degrowth" syftar också på en rörelse som ifrågasätter tillväxt som målet för vårt samhälle.

Fast Boutard använder långt

ifrån några pekpinnar. I stället har teckningarna ett mycket fantasieggande och tilltalande utseende, och förmedlar en nyfikenhet i själva görandet. Här har Boutard utgått från löv som blåst ner i en utomhusbasäng på Island, där han brukar simma. Men redan under sin studietid i Malmö samlade han in blad och frökapslar från gravarna på en kyrkogård, så kanske blir också de nya teckningarna ett tillfälle att stanna upp och begrunda utvecklingen.

Även Ludvig Helin på GSA Gallery arbetar i en mustig färgskala, och uppvisar en bildvärld i förvandling. Hans konst känns friare och mer tillåtande än den gjort tidigare, målningarna upplever jag på ett positivt sätt som mindre färdiga. De sluter sig inte längre kring sig själva, nu är det tvärtom som att de öppnar upp och behandlar arbetsprocessen i sig. Det på ett explosivt och händelserikt sätt.

Genom ett myller av kontrasterande färger och former försöker Helin tränga djupare in i sina målningars temperament och känslolikt. Som en grundton finns ändå landskapet, även om det är abstraherat på ett annat sätt än hos exempelvis Marakatt-Labba. Helins bildrum är mer fragmenterat och uppfyllt av skuggor.

Fast i målningen "Apans sång #3" återfinns en liknande rörelse mellan uppe och nere, och mellan inre och yttre som i hennes "Rötter". Två runda klot dominerar bilden och tycks spegla sig i varandra. Jag inbillar mig att Helin målat fram den intuitivt och sökande, vilket spår av tidigare lager berättar om.

Martin Jacobsons färgsprakande bildvärld på Andréhn-Schiptjenko framstår i jämförelse som betydligt mer konstruerad. Det tydligt symboliska och artificiella är också en av poängerna i hans konst, där löskyckta bildbitar kombineras till en helhet.

Jacobson kallar sin utställning för "Porträtt och siluetter", vilket också är vad som syns i målningarna. I "11 flowers, 11 stars" omges en ung kvinna av en pastellfärgad kulissvärld så uppenbart överdriven att man undrar över hennes relation till sin omgivning. Figurteckningens superrealism bryter mot bakgrundens sagaartade stil. Med blicken riktad uppåt, liksom Harry Anderssons keramikfigurer ett stenkast därifrån, blir hon en drömmande hjältinginna för evigt innesluten i bildens särägna perfektion.

Det konstgjorda besjålas och nya betydelse uppstår i Jacobsons bildbyggen. Den vanliga lunken avundstar på ett märkligt och trösterikt sätt, precis som i merparten av den andra konsten jag sett på gallerierna. Det kommer nya dagar.

Magnus Bons
kultur@dn.se

Galleri- utställningar i Stockholm.

"Narrow is the path",

Harry Andersson
Saskia Neuman Gallery,
t o m 15/2

"Underjordens eko", Britta

Marakatt-Labba
Galleri Helle Knudsen,
t o m 8/3

"New/old",

Hans Isaksson
Björkholmen Gallery,
t o m 15/2

"Degrowth",

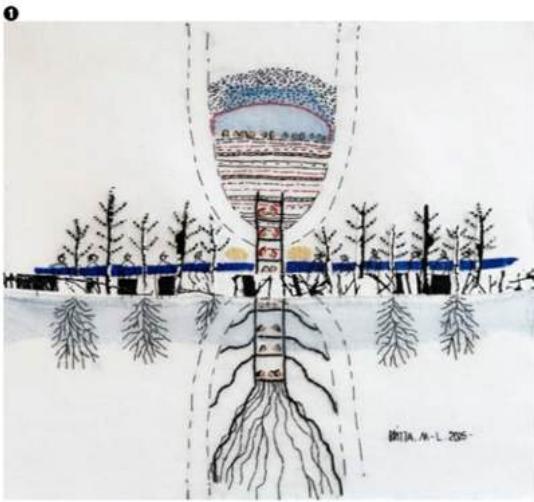
Carl Boutard
Cecilia Hillström
Gallery, t o m 15/2

"Apans sång",

Ludvig Helin
GSA Gallery, t o m 15/2

"Porträtt och siluetter", Martin

Jacobson
Andréhn-Schiptjenko,
t o m 1/3

❶ Britta Marakatt-Labba, "Rötter", 2025, på Galleri Helle Knudsen.

❷ Martin Jacobson, "11 flowers, 11 stars", 2024, på Andréhn-Schiptjenko.

❸ Carl Boutard, "Dispossessed", 2024, på Cecilia Hillström gallery.

❹ Hans Isaksson, "New/old # 2", 2024–2025, på Björkholmen gallery.

❺ Ludvig Helin, "Apan's sång #3", 2024, på GSA Gallery.

❻ Harry Andersson, "Jämmerdal", 2025, på Saskia Neuman Gallery.

Foto: Galleri Helle Knudsen, Paulina Simon, Jean-Baptiste Blangier, GSA Gallery, Carl Henrik Tiberg/Neuman Gallery

Mörk ekologi

Kusligt när Martin Jacobsson utforskar bildens negativitet i den artificiella intelligensens epok.

Av [Jesper Strömbäck Eklund](#) 28.01.25 [Mini](#)

I Martin Jacobssons målning *Hoop of Flame* (2024) centreras silhuetten av en häst. Kolsvart och graciös flyger den genom en fucsiafärgad ring av eld. I fonden anas en glänta i kyligt blå toner. Körd genom en väloljad AI hade bilden troligen inordnats i underkategorin *dark ecology meets circus*. Föreslagna sökord: kitsch; mysticism; camp; Disney; punk; gäckeri. Och så en skvätt ironi.

Portraits & Silhouettes

Martin Jacobsson

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm

9 januari — 1 mars 2025

Dela

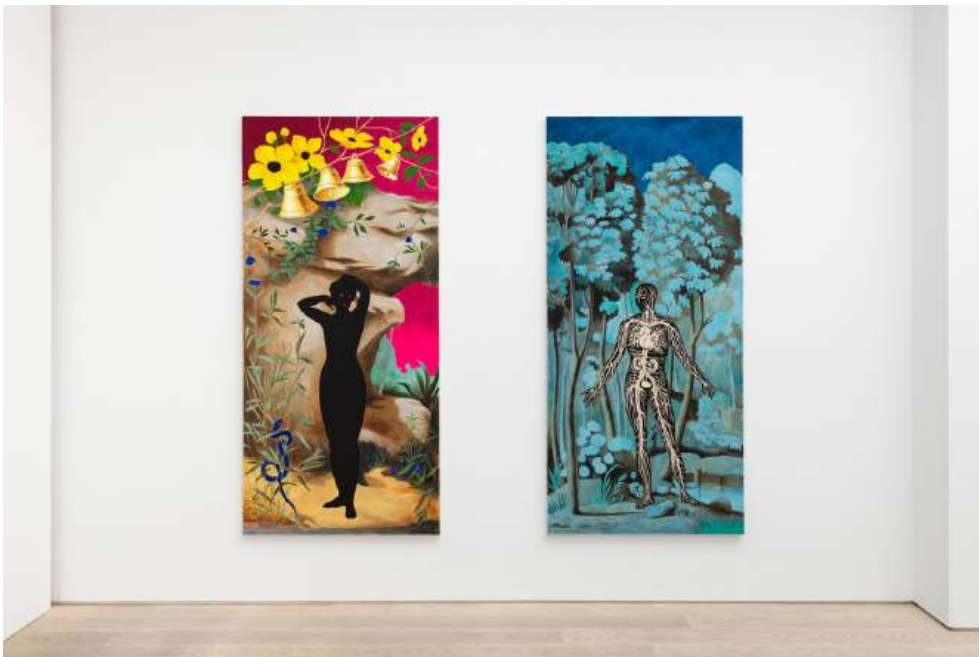

Skriv ut

Alla dessa sökord går att applicera på Jacobsons måleri från de senaste åren. Trots att han själv hävdar att han inte odlar någon specifik stil är det lätt att identifiera en Jacobson-målning. Man känner direkt igen de kraftiga kontrasterna och bjärta färgvalen. Skogspartier, berg, gläntor och landskap är alltid teatralt ljussatta och figurerna har alltid en glättig, okontaktbar hinna över sina ansikten. Det ligger något falskt över hans kompositioner – i ordets mest positiva bemärkelse.

I *Portraits & Silhouettes* på Andréhn-Schiptjenko går färgerna fucsia, neongrön och isig turkos igen i himlar och lövverk, på gångvägar och i pösiga byxor. Målningarna länkas samman och skapar en enhetlig plats. Att det sker på bekostnad av laddningen i varje enskild målning – som helt går förlorad – gör inte så mycket. I stället bildar de nio verken en scenografisk fond för ett drama som äger rum bortom bilderna. Frånvaro likställs med närvaro. Men av vad?

I *Beach Scene* (2024) syns en kolsvart kvinnogestalt med ögon och mun lysande i fucsia. Vid hennes högra sida slingrar en orm i växtligheten. I *Nervous Wonderer* (2024) strax intill har en anatomisk kärlbädd lagts ovanpå en manskropp. Det skriker av källmaterial. Religionskritik? Queera motbilder? En lek med pojkrumsetetik? Jag tror Jacobson vill att associationerna ska försvinna lika fort som de blossar upp. Form ska bara kryddas med innehåll, inte tas över.

Det är synd att Jacobson gått upp så mycket i skala. I hans mindre akvareller är motiven mer koncentrerade inuti bildrummet. I *Portraits & Silhouettes* är nästan alla verk över två meter vilket spär ut ytorna. Färgfälten håller inte för det. De är för tunna och odynamiska när man går nära. Den gåtfullhet som eftersöks har svårare att få fäste när det visuella endast blir stimuli.

Att skapa en oväntad sammandrabbning mellan det familjära och oväntade är inte ett nytt grepp, men Jacobson tillför en obehaglig rymd av något bekant som aldrig ger sig till känna. Det är det som påminner om promptade AI-bilders syntetiska look. I kontrast till detta framstår *Horses* (2023) som utställningens mest fulländade målning. Mindre till formatet, en grupp hästar som vilar i en glänta. Himlen lila, marken orange. Månskenet är så mörkt och kompakt i hästkropparna att man för ett ögonblick slungas långt ut i rymden. En oerhört vilsam plats som känns helt och hållet äkta.

Portraits & Silhouettes

Martin Jacobsson

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm

9 januari – 1 mars 2025

Dela

Skriv ut

10 Highlights from Art Basel Paris 2024

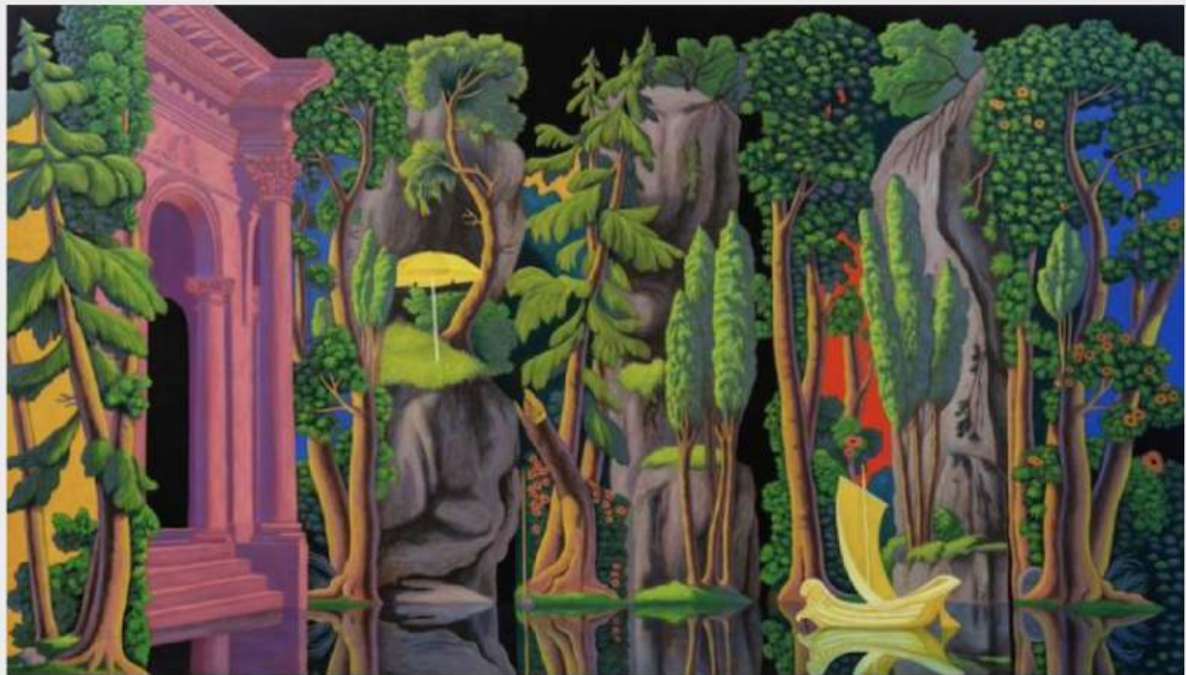
COURTESY OF ART BASEL

Art Basel Paris 2024 at the Grand Palais.

Built for the Universal Exhibition in 1900, the Grand Palais is a historic French landmark. A massive Beaux-Arts building with an incredible iron, steel, and glass barrel-vaulted roof, it's now the home to [Art Basel Paris](#), which triumphantly opened to VIP visitors on October 16th and ran through October 20th.

"We worked on Art Basel Paris' 2024 edition for over two years; seeing it come to life in such an extraordinary way in the heart of Paris has felt truly special," Art Basel Paris Director, Clément Delépine, shared with *Art & Object*. "Our galleries, partners, [collectors](#), and visitors have all contributed to the undeniable enthusiasm we have witnessed across the city, and I am immensely grateful for their support."

Spectacularly lit by the exposed skies above, the 2024 edition of the fair— the first in this recently renovated venue— featured 195 galleries from 42 countries and territories, including 65 [galleries](#) operating spaces in France. Roaming the aisles and exhibitors' booths on the lofty upper levels and nearer to the earth on the ground floor, we compiled a curated list of our favorite artworks— both brand new and slightly old— numbered, in no particular order, below.

8 of 10

COURTESY ANDRÉHN-SCHIPTJENKO

< 8. Martin Jacobson at Andréhn-Schiptjenko >

Creating imaginary landscapes from analog and digital imagery that he has gathered over the years, Martin Jacobson starts with collages, which he uses as the point of departure for his realistically rendered paintings. A 2005 graduate of the Malmö Art Academy, the Swedish artist references dreams, myths, and archetypal images in his psychologically charged, saturated realms. Constructing theatrical worlds on [canvas](#), paintings like *My Future Home IV* playfully place lakeside Greek temples in lush forests with multicolored skies. Surreal scenarios based on found pictures, Jacobson's vibrant paintings take viewers on adventures that could only exist in art.

Image: Martin Jacobson, My Future Home IV, 2024.

KONST | RECENSION

Stämningsmättad sommar i två väsenskilda utställningar på Wanås

PUBLICERAD 2021-05-29

Martin Jacobson, Kulissmålningar från "Queen of fucking everything". Foto: Edvard Hansson

Wanås konst visar denna sommarsäsong väsensskilda utställningar av Rana Begum och Martin Jacobson. Men Birgitta Rubin ser gemensamma nämnare i deras förmåga att hantera stora format.

Birgitta Rubin

Text

Läs senare

Sommarutställningarna på Wanås är i år så olika att de kan ses som motpoler. Rana Begum, född i Bangladesh och uppväxt i en muslimsk familj i Storbritannien, arbetar med ett abstrakt, minimalistiskt uttryck och plats specifika skulpturer av lokala material. Svensken Martin Jacobson är en maximalist med ett figurativt och eklektiskt bildspråk, som här visar kulissmålningar skapade för ett helt annat sammanhang – Jonas Gardells scenshow ”Queen of fucking everything”.

Men de jämnåriga konstnärerna har två saker gemensamt, de är båda kolorister och kan hantera storskaliga format. Nytt för säsongen är även det pedagogiska projektet ”In habit”, där skolelever fått skapa sina drömhus i kartong, vägleda på distans av det filippinska paret Isabel och Alfredo Aquilizan. Det har blivit ett kollektivt, klättrande husberg på konsthallsvinden, med öppenhjärtliga kommentarer av barnen.

Martin Jacobson, "Katedralen", i långlogen på Wanås Foto: Mattias Givell

I långlogen intill, med 14 meter i takhöjd, omsluts publiken av Martin Jacobsons enorma kulissmålningar. Men hans scenbild av Brunelleschis berömda dom i Florens var ännu högre, 16 meter (!) och därtill nio meter bred, så några sidostycken har lagts ner. Men det förftar inte det mäktiga intrycket.

Det första blickfånget är en vy vinklad uppåt i den enorma kupolen, badande i ett artificiellt ljus. Snett emot tronar ett sagoslott à la Disney i en rosaskimrande soluppgång och på kortsidorna olika motiv med symboliska svanar.

Martin Jacobsons kulissmålning i långlogen på Wanås Konst. Foto: Mattias Givell

Jacobson ägnade över ett år åt uppdraget och har handmålat allt själv, så utförandet är professionellt. Precis som i sitt stafflimåleri krockar han konsthistoriska, mytologiska och populärkulturella referenser. Här får han också draghjälp av den sakrala, stämningsmättade miljön i logen från 1700-talet.

Min enda invändning här gäller Gardells inblandning i visningen. Han har på senare år dykt upp i konstsammanhang och har i sina multipla roller som författare, artist och konstsamlare obehindrat fått möjlighet att stärka sitt varumärke. Dock har dessa scenbilder

växt fram i en dialog mellan Gardell och Jacobson, och att han stöttar konstnärer är förstås positivt, särskilt i dessa svåra pandemitider.

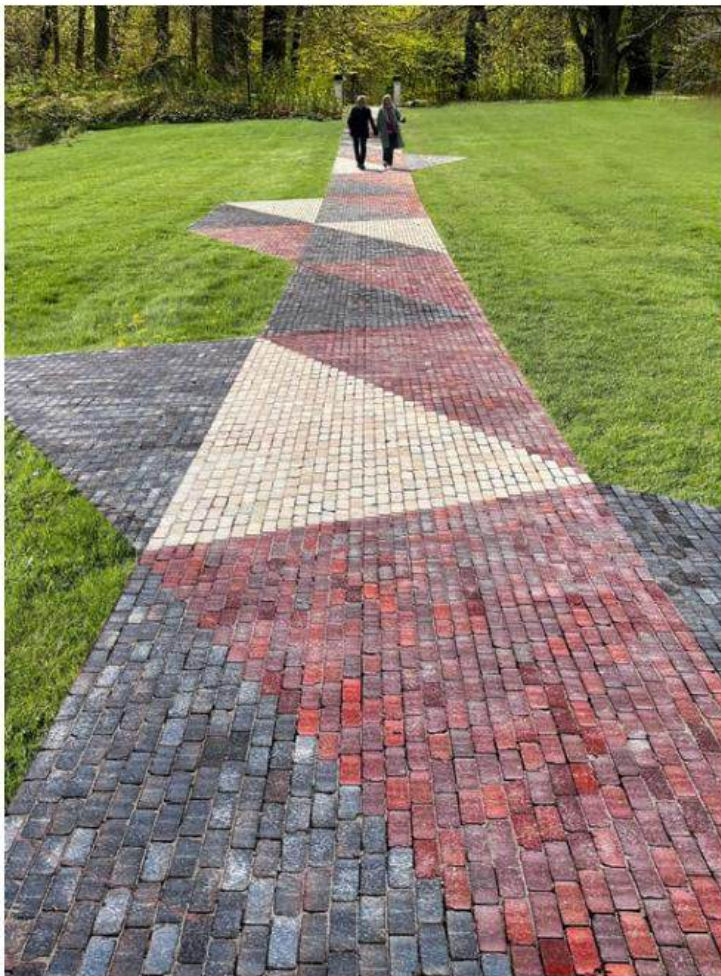
Bild 1 av 2 Rana Begum, "No. 1068 Pipes_O", i Wanås slottsdamm.
Foto: Mattias Givell

Just smittskyddsreglementet har hindrat Rana Begum från att resa till Wanås i år men hon har varit på plats tidigare – och fått sig tillsänt materialprover och filmbilder från installationen av sina tre utomhusverk. Och trots alla hinder har hon skickligt lyckats integrerat sina skulpturer i slottsparken.

Begum fastnade för att Wanås tidigare haft ett tegelbruk på godsets ägor och har genomgående arbetat med den brända leran, som har en stark ställning i skånsk tradition. I slottsdammen har hon låtit bygga en pyramid av dräneringsrör, som speglar sig i vattnet och därtill plockar upp former i den omkringliggande arkitekturen.

Formmässigt enkelt men effektivt. Den dagen jag besökte Wanås rådde vindstilla gråväder och speglingarna även av molnen gav slottsmiljön en drömlig prägel.

Begums verk bygger på att betraktaren förflyttar sig och är uppmärksam på visuella färg- och formskiftningar när perspektiven förändras. I en glänta längre in i parken har hon placerat en armé av tvåkupigt tegel, stående i givakt på marken. Den ena sidan är bemålad med en solgul färg, den andra är tuggummirosa, vilket ser syntetiskt ut i grönskan. Men det är smått magiskt hur tegelpannornas färgnyanser växlar med olika synvinklar, beroende på optiska effekter.

Rana Begum, "No. 1066 Bricks" i Wanås slottspark. Foto: Mattias Givell

Konstnärens finaste bidrag är dock den nyanlagda, permanenta gångstigen, 300 meter lång, som leder publiken ut i skulpturparken. Här har Begum skapat ett geometriskt mönster av repeterade triangelformer i svart, vitt och brunrött marktegel, med utskjutande partier där besökarna kan kliva åt sidan och kontempera den majestätiska omgivningen.

Begums verk är alla övningar i seende, med rytmiska repetitioner som skapar ett meditativt lugn. Inne i konsthallen får hugade besökare träna sig i just detta i en interaktiv installation, som konstnärer utvecklat under coronaisoleringen. Allt som behövs är ett rutat papper, vattenfärger och fokus på uppgiften. En ”tillflykt undan pandemikaoset” som Rana Begum generöst skänker oss.

ÄMNER I ARTIKELN

[Konst](#)

+ Följ

[Konstrecensioner](#)

+ Följ

TEXT

Birgitta Rubin

+ Följ

Utställningar

Rana Begum

Martin Jacobson

Wanås konst, Knislinge. Visas till och med 7/11 (konsthallen öppen till och med 29/8).

Publicerad: DN, 2021-05-29

<https://www.dn.se/kultur/stamningsmattad-sommar-i-tva-vasenskilda-utstallningar-pa-wanas/>

Konst

Recension Konstutställningar

Rana Begum & Martin Jacobson

I Wanås lada får kulisserna sluka betraktaren

Rana Begum, "No.1068 Pipes_O", i Wanås slottsdamm. Foto: Mattias Givell

Årets tillägg i Wanås skulpturpark kretsar kring geometriska former i tegel av konststjärnan Rana Begum. Anna Nittve är måttligt förtjust. Men Martin Jacobsons gigantiska kulissmåleri står sig utmärkt i egen regi.

Anna Nittve

Publicerad 2021-06-05

Rana Begum & Martin Jacobson

Utställning

Var: Wanås Konst, Knislinge

TOM 7 november

När Jonas Gardell skapade sin hyllade scenshow "[Queen of fucking everything](#)" ville han inte bara berätta om hur det omöjliga kan bli möjligt. Han ville också visa det i praktiken. När föreställningen hade premiär på Cirkus i Stockholm – en av Nordens största teatrar – var det mot bakgrund av gigantiska, suggestiva kulisser. Jonas Gardell hade gett konstnären Martin Jacobson (född 1978) i uppdrag att åstadkomma det omöjliga: att måla de enormt stora scenkulisserna för hand. Den största är 150 kvadratmeter och måleriarbetet fick utföras på golvet i en hangar.

Martin Jacobsons målning i långlogen på Wanås Konst. Foto: Mattias Givell

Kulisserna visas nu utan föreställning i Wanås väldiga stenlada från 1700-talet. Här är det tillräckligt högt i tak. Hur är det då att möta dessa målningar, som är skapade för att ses från en teatersalong med en glittrande föreställning framför, i en rustik byggnad långt inne i Göingebygden? Svaret är att det fungerar riktigt bra. Kulisserna är tillräckligt starka konstverk i sig själva och installationen är dramatiskt stämningsfylld. Målningarna har lika stora kvaliteter på nära håll som på avstånd.

Idag är det inte självklart att en konstnär tar på sig uppdrag där beställaren får vara med och styra över motiv och utformning. Det tillhörde äldre tiders konstnärsroll. Men i Martin Jacobsons fall lägger rollen som dekorationsmålare ytterligare en dimension till hans lätt ironiska bildvärld, som samtidigt kan associera till tidigt svenskt 1900-talsmåleri, kitschkonst och Disneyfilmer.

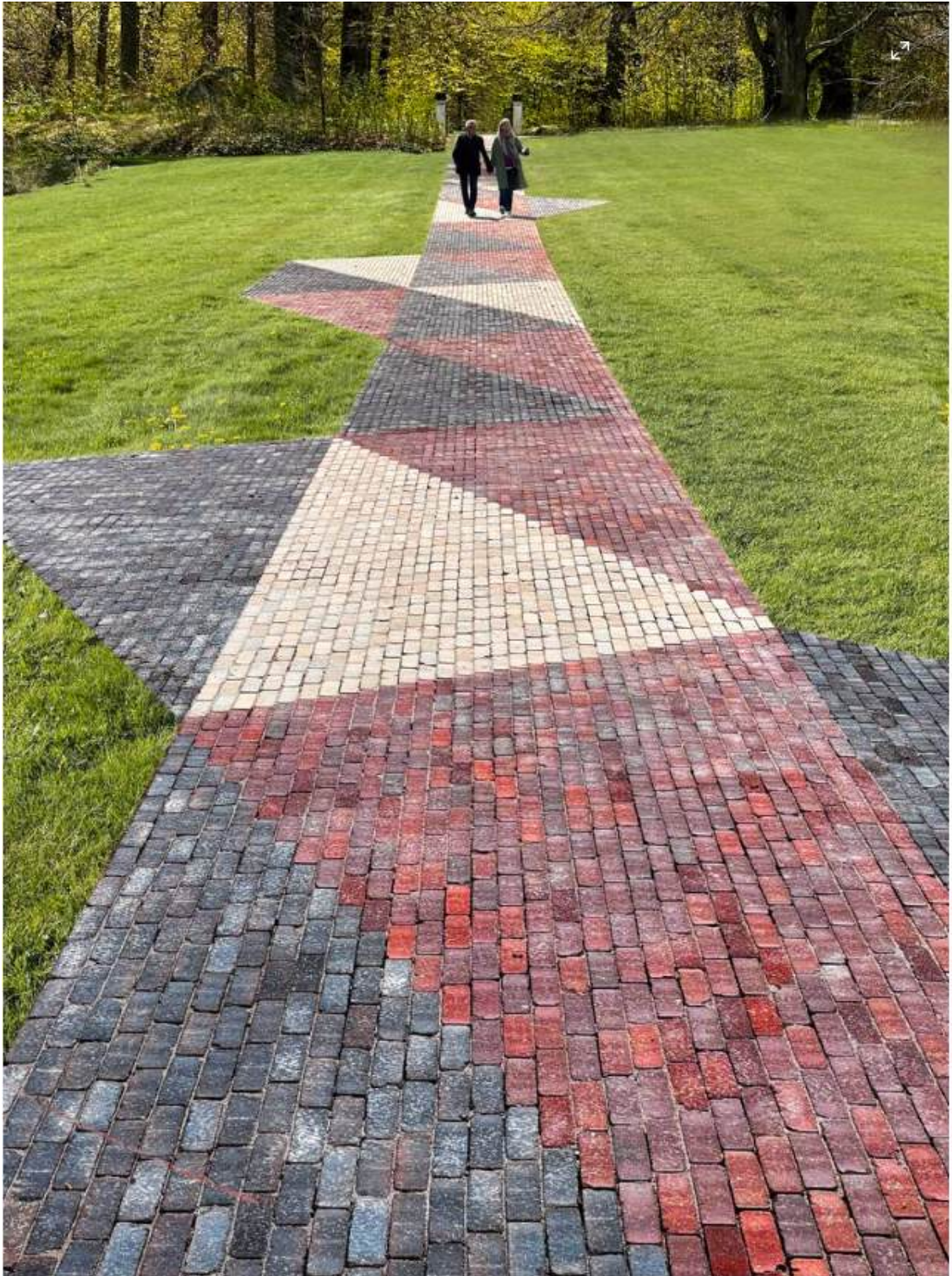
Martin Jacobson, "Katedralen", 2018. Foto: Mattias Givell

Bland motiven som Jonas Gardell och Martin Jacobson kom överens om finns en interiör från katedralen i Florens – ett annat projekt som på sin tid ansågs vara omöjligt att ro i hamn – och ett klichéartat sagoslott badande i artificiella färger. Där finns även ett landskap målat i en anda som är hämtad från förra sekelskiftets svenska symbolistiska stämningmåleri. I det dämpade ljuset inne i ladan på Wanås närmast viker sig de gigantiska verken över betraktaren. Det är svårt att inte ge efter och låta sig uppslukas av målningarna.

Wanås har under många somrar i rad bjudit in internationella konstnärer som har skapat verk i skulpturparken. I år är det Rana Begum (född 1977). Hon är ursprungligen från Bangladesh, men har sedan sju års ålder bott i London.

I sina verk utforskar Rana Begum hur dagsljuset möter former, färger och material. Hon arbetar i en abstrakt tradition och använder sig av minimalisternas formspråk. Däremot har hon varken tagit fasta på minimalisternas konceptuella bas eller radikala hållning. I Rana Begums verk finns ingen teoretisk underbyggnad. Där finns ingenting som utmanar eller är svårt att förstå.

Hennes verk är dekorativa och kontemplativa. Hon är framgångsrik – inte minst i kommersiella sammanhang – och har en egen studio med anställda som hjälper henne att producera verk som visas på konstmässor och utställningar världen över. Hon har även valts in i prestigefyllda brittiska Royal Academy of Arts.

Rana Begum, "No. 1066 Bricks" ur sviten "Infinite geometry", 2021. Foto: Mattias Givell

Det är förstås upp till var och en att avgöra om en konstnär som verkar på den internationella konstscenen i vår tid bör avgränsa sitt skapande så som Rana Begum gör. För att bli relevant och intressant i mina ögon skulle hon behöva vidga sitt perspektiv.

I parken finns tre verk av Rana Begum. I samtliga har hon använt sig av tegel. Inne i bokskogen har hon låtit placera tegelpannor symmetriskt och stående på höjd i en fyra gånger meter stor minimalistisk kvadrat. Pannorna har glaserats på ena sidan med en vacker rosaröd respektive gul färg. Upplevelsen av verket skiftar medan man rör sig runt det och när ljuset förändras. Wanås konstnärliga ledare Elisabeth Millqvist beskriver hur verket bjuder in till övningar i seende.

I andra arbeten har hon refererat till
traditionell islamisk ornamentik

På sjön framför slottet finns en stor triangulär form som ser ut att vila på vattnet. Genom att Rana Begum har låtit bygga verket av dräneringsrör i terrakotta har det blivit genomsiktligt. I andra arbeten har hon refererat till traditionell islamisk ornamentik och man kan ana en sådan koppling i mönstret som bildas i triangeln.

Det tredje verket är det överlägset största och tänkt att bevaras permanent i parken. Rana Begum har låtit bygga en 300 meter lång gång av tegelstenar på den stora gräsytan intill slottet. Verket fyller en praktisk funktion i skulpturparken och det enkla, regelbundna triangelmönstret ger promenaden rytm. Men jag önskar att där hade funnits en större lyhörddhet för platsen. Gångens storlek och mönster gör den enligt min uppfattning till ett alltför påtagligt ingrepp i Wanås unika miljö.

Anna Nittve

PORTRÄTT
MARTIN
JACOBSON

Martin Jacobson,
Spektrum, olja på duk,
2020.

FÄRG OCH NORM

I Martin Jacobsons bildvärld är
allt främmande och färgerna fel,
samtidigt som allt känns allt igen.

AV NILS FORSBERG FOTO ANDRÉHN-SCHIPTJENKO

PORTRÄTT
MARTIN
JACOBSON

MARTIN JACOBSON

Född: 1978

Yrke: Konstnär

Bor: Stockholm

Bakgrund: Örebro konstskola
1998–2000, Malmö konsthög-
skola 2000–2005

PORTRÄTT MARTIN JACOBSON

– JAG ÄR intresserad av hur färger fungerar, vad de gör med oss känslomässigt, hur vi reagerar på en kombination av färger, varför vi får vissa associationer. Jag drar upp volymen på olika stämningar, och då blir det en uppviden färgskala.

DEN SOM HÄNDELSEVIS skulle ramla in på en utställning med **Martin Jacobson** utan att tidigare känna till hans konst skulle antagligen reagera på färgskalan först. Den påminner om sextio- och sjuttiotals psykedeliska populärkultur och de sammetsplanscher som prydde många tonårsrum på den tiden, och är allt annat än vad man brukar kalla naturlig. Det är brandgult, lila, cerise, giftgrönt...

– Färg är svårare än svartvitt. En linje styr du själv som konstnär, den uttrycker det jag vill att den ska uttrycka. Färg däremot säger det den säger, det är nästan som att färger har ett eget medvetande och egen röst. Ett eget liv. Man har mycket mindre kontroll över processen när man jobbar med färg.

På ett bra sätt?

– Ja, på ett bra sätt. För mig är det nästan hela syftet – man börjar med en idé, men ganska snart börjar målningen peka i en annan riktning. Då gäller det att ge upp den första tanken och följa med. Resultatet blir i bästa fall en bild jag inte hade kunna tänka ut innan.

VI SES I Martin Jacobsons ateljé i en gammal skola i hemtrevliga Hjorthagen, en folkhemsidyll i småskalig femtiotalsfunkis. Kontrasten är stor mot hans bildvärld. Motiven är förvisso sakligt realistiska i sig, men det är också något främmande och kulissartat över dem. Djur och natur dominerar, ibland har arkitektur och skulpturer syns.

– Det är en drömsk värld. Det finns mytologiska element där, men också barnsliga och fäniga element. Det handlar mycket om ljus och känslan av verkligt och överkligt på samma gång. Jag försöker beskriva abstrakta erfarenheter som drömmar, känslan av att vara utanför världen, utanför sig själv.

Nr 70, akvarell
på papper, 2016.

PORTRÄTT
MARTIN
JACOBSON

Allegoriska katter,
olja på duk, 2020.

PORTRÄTT MARTIN JACOBSON

Apropå utanför – något jag tycker är typiskt för spännande konst är att den ofta antyder att det finns mycket mer utanför själva konstverken, att de är utsnitt ur en större värld. Kan man säga att du delger oss ögonblicksbilder från en sådan värld?

– Precis. Jag har en värld som jag utforskar hela tiden, och försöker ge en tydligare bild av genom olika pusselbitar.

Finns det arketypiska bilder, eviga symboler?

– Jag tror det finns grundläggande saker som har att göra med att vara människa. Som vetskapen att vi ska dö. Vi har föräldrar, blir vuxna, skaffar barn – allt det är samma för alla människor, överallt, alltid. Fundamentala saker som jag tror gör att vi reagerar på ett visst sätt inför vissa bilder. Som en solnedgång – jag tror alla människor drabbas av en viss känsla inför en solnedgång. Den visar inte bara att dagen tar slut utan påminner på något plan om att vi också kommer att ta slut.

En liten cyklisk rörelse som imiterar den stora cykeln?

– Precis. Andra fenomen som återkommer

inom konsten är skuggspel på marken, som också påminner om alltings rörelse och förgänglighet. När det sedan gäller djuren i mina verk har de vissa karaktärsdrag som väcker existentiella frågor. Svanen till exempel, är en symbol för skönhet men kan också bli väldigt hotfull om man kommer för nära. Som en drake. Skönhet och död i samma symbol.

Direkt efter gymnasiet blev det Örebro konstskola, och sedan konsthögskolan i Malmö. Du gick ut 2005, började ställa ut ganska omgående och gjorde förra året scenografin till Jonas Gardells succéshow *Queen of fucking everything* på Cirkus i Stockholm och Lorensbergsteatern i Göteborg. Hur började alltsammans? Har du alltid vetat att du skulle hålla på med konst?

– Jag fick tidigt en kick av att kunna avbilda. Det finns en barnslig tillfredsställelse i att göra ett avtryck på en yta. Man skapar något som säger något, någonstans är det som att man gör sig till gud. För vissa är det mer ångestladdat, saker kommer ut som man inte hade avsett. Det kan vara avslöjande. För mig har det alltid varit spännande.

– Örebro konstskola var fantastisk. Jag hade tecknat och målat hela livet, och gymnasiet var bara en lång väntan på att få börja på en konstskola. Så det

Nr 57, olja på duk,
2017.

PORTRÄTT
MARTIN
JACOBSON

PORTRÄTT MARTIN JACOBSON

var som att komma hem. Man umgicks hela tiden, dygnet runt på skolan. Alla var konstintresserade och det handlade bara om konst i två års tid. I Malmö byggdes det sedan på med filosofi och psykologi och tänkande kring konst. Det var också jättebra men jag var tvungen att göra uppror mot den jag blivit där efteråt.

Vad inspireras du av?

– Tidigare letade jag efter bilder på loppmarknader och antikvariat, det gör jag nu också men det blir mer internet idag. Sedan är det mycket stämningar från film och musik, men också gammal litteratur – *Don Quijote*, *Kristens resa* och sådana allegoriska berättelser. Jag är intresserad av kitsch, som Disney och Hollywood eftersom det finns i vårt kollektiva undermedvetna. Mina målningar har eken av allt det men är samtidigt helt nya. Det finns en tidsupplösning i skapandet.

– Det som för mig definierar en stark konstupplevelse är känslan att jag vet vad det här är, jag känner igen det, men jag har aldrig sett det förut. Då är man inte alienerad längre, för då finns det uppenbarligen andra som känner likadant. ♦

Nils Forsberg
är chefredaktör för Konstperspektiv

»Det är nästan
som att färger
har ett eget
medvetande
och en egen röst«

Förra sidan, högst upp: *Nr 45*, akvarell på papper, 2016.

Förra sidan mitten: *Ensam lejon*, olja på duk, 2016–2020.

Förra sidan längst ner: *Blomman för dagen*, olja på duk, 2016–2020.

Denna sidan: *Nr 37*, olja på duk, 2016.

PORTRÄTT
MARTIN
JACOBSON

ARTFORUM

Martin Jacobson

ANDRÉHN-SCHIPTJENKO

Hudiksvallsgatan 8

May 15–June 19

In Martin Jacobson's third exhibition at this gallery, titled "Landscapes," the Swedish artist has appropriated the archetypal nature panoramas of the decorative art often found in hotel rooms and flea markets. Jacobson has altered these images by incorporating unbelievable shades and hues that are nonexistent in reality. In *Landscape 8*, 2014, for example, he depicts skies that are neon blue and a forest that harbors rich shades of violet and plum. In *Forest Pond*, 2012, the artist has delicately painted the leaves in contrasting light and dark greens and speckled them with pink and yellow, creating an intimate vortex of tranquility. None of these works include defining landmarks or human figures, thereby emphasizing their solitude and isolation.

By combining found imagery with these particular color phenomena, Jacobson has in effect combined the past and present, the known and unfamiliar, accentuating how one can either resign to what is given or create another world entirely. Many of these paintings are infused with what at first could be noted as random vibrance, but when one views the thirteen paintings in this exhibition together, it becomes clear that the artist has mastered the painterly brushstroke and employs a calculated and variegated process. While the paintings range in size, these traits become more prevalent in Jacobson's largest-scale works, such as *Landscape 7*, 2014, in which his prowess is made more obvious by the work's encapsulating temporal magnitude.

Martin Jacobson, *Landscape 7*, 2014, oil on canvas, 100 3/8 x 76 3/4".

— Jacquelyn Davis

All rights reserved. artforum.com is a registered trademark of Artforum International Magazine, New York, NY